

Publicerad 2008-03-24 00:21 av iderik

den sista skålen vatten

jag kommer inte vakna idag
men natten är aldrig här
när jag behöver den som mest
skyr maten som pest
för att straffa mina begär
spiller jag aska i mitt dricksglas
jag dricker för mycket kaffe
det är det enda som fungerar
jag lever mer än jag orkar
men aldrig så mycket som jag vill

dansande lågor
vimlande dårar
musiken är för hög
och skriker precis
så där perfekt
men hemmet är min borg
och jag är min fängelsehåla
har en svart vallgrav
men inga krokodiler under ytan mörk
skriker äckel i fingrarna
väntar på nästa misslyckande
vågar knappt röra mig
för vet inte vart jag hamnar
trycker mig mot elementet
i brist på kroppskontakt
jag har bara ömma punkter
allting trillar in
som ovälkomna gevaligäster
när jag sover i mitt tomma badkar
bilderna är fler än orden
jag längtar efter oden

min oförmåga stiger mig åt huvudet
jag vill skaffa rökelse och en röd lavalampa
men orkar inte vara hemma
längre än nödvändigt
poesin får gärna stiga mig åt huvudet
för jag kan mycket mer

än vad jag tillåter
lever mer än vad jag orkar
men aldrig tillräckligt
duger jag här
får min kropp vara
något annat än antimateria
runka mig trött
vill alltid sova
men aldrig somna
en tom burk kikärtor
får fungera som askfat
för min rädsla som aldrig slocknar

tillbaks på ruta ett
som är lite högre upp
än det nedersta trappsteget
känslan försvinner
men inte tanken
tanken byts ut
men inte känslan
jag är för trött för att få sova
vad fort det går
att göra ingenting
och hur kan jag veta
att vad mina ögon
inte ser finns
sinnen luras
intryck förvrängs
uppfattningen misstolkas

allt blir inte fel
för det finns inget rätt

jag är tömd och har stängt av mobilen
något måste vara mitt
heliga helgedom
dröjande dödsdom
panikpaus
vildsinta viljor sliter mig trasig
smärtan
jag är ett levande frågetecken

och idag är det fredag
och jag är bakfull behöver
inget att skriva
för att skriva
för billigt vin och ingen anledning
att vakna i morgon
jag håller på att skriva
mig själv begriplig
men känslan av att jag skriver
på fel språk bara växer

jag lämnar dörren på glänt
för att försöka
komma ihåg världen
och människorna jag älskar
alla utom mig själv
och för att kunna springa
bort från mitt liv
när impulsen spränger
mitt lilla ro
men istället smiter skuggorna in
genom springorna
jag vet inte hur jag ska skydda
mig mot mig själv
allt blir svårare i tomhet ensamhet
och jag blir ingenting
så fort blickarna slocknar
och hatet brinner
demonerna tar över
så fort jag är ensam
mer än några timmar
tvångsmässiga handlingar
lindrar inte längre
hjälper inte längre
ångesten jagar
innanför mitt fönster
jag bär min smärta
som den sista skålen vatten
jag tappar i mitt ansikte
jag tappar mitt ansikte
i den sista skålen vatten

är det här mina tankar
jag vet inte
inget bra kommer
bli skrivet idag
smulor av sanning
är snöflingor på balkongen
riv sönder mig
har ett helvete
som fryser till is
har alltid
för många vattenskålar att bära på
och kroppen blir tyngre
för varje sekund
anna klampar in
och skriker
p-o kom tillbaks
jag faller ner i källaren
på andra våningen

hoppas morgondagen
har bättre väder
i sin fitta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren iderik med Poeter.se id #21806 innehar upphovsrätten